

УДК 338.48:339.9

T-33

Рекомендовано до друку Науково-методичною радою Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет» (протокол від 21.12.2023 р. (протокол № 4).

T-33 Теоретико-прикладні проблеми розвитку індустрії туризму та гостинності у конкурентному середовищі: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (Дніпро, 29 листоп. 2023 р.). Дніпро : ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», 2023. 113 с.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Теоретико-прикладні проблеми розвитку індустрії туризму та гостинності у конкурентному середовищі» (29.11.2023), у роботі якої взяли участь здобувачі вищої освіти закладів вищої освіти України.

Матеріали науково-практичної конференції надруковані в авторській редакції.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

докт. юрид. наук, проф. **Олег КИРИЧЕНКО** (голова); канд. ек. наук, доц. **Тетяна ТЕСЛЕНКО** (заст. голови); **Андрій МІРОШНИК** (секретар); канд. юр. наук **Сергій ДУБОВ**; док. ек. наук, проф. **Ігор САЗОНЕЦЬ**; док. ек. наук, проф. **Володимир ДЖИНДЖОЯН**; док. ек. наук, проф. **Ольга САЗОНЕЦЬ**; канд. юр. наук, доц. **Тетяна ЛЕЖНЄВА**.

© ВНПЗ ДГУ, 2023

© Автори, 2023

Гаркуша Юлія Сергіївна

здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Джинджоян Володимир Вергарович

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри туристичного та
готельно-ресторанного бізнесу
Дніпровського гуманітарного університету

РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

В епоху глобалізації на розвиток регіонального туризму впливає міжнародне регулювання – сукупність стратегій, спрямованих на підтримку сталого розвитку туризму, організацію туристичної діяльності, ефективне управління окремими секторами в галузі та стандартизацію надання туристичних послуг. Це регулювання очолюють міжнародні організації – асоціації та неурядові організації, створені для досягнення спільних цілей у різних сферах людської діяльності, включаючи політику, економіку, соціальні та культурні сфери та, зокрема, туристичний сектор.

Деякі міжнародні організації приймають як члени виключно держави, на відміну від національних асоціацій, союзів і альянсів. Перші класифікуються як міжурядові організації, тоді як другі, що складаються виключно з організацій, спілок та асоціацій, називаються неурядовими організаціями. Серед міжурядових міжнародних організацій центральне місце посідають Організація Об'єднаних Націй (ООН) і кілька спеціалізованих установ у системі ООН. ООН функціонує як універсальний орган, що володіє загальною компетенцією, головним чином зосередженою на зміцненні миру, безпеки та сприянні співпраці між державами. З часом система ООН створила спеціалізовані органи, які тісно співпрацюють з туристичними організаціями, сприяючи гармонійному та сталому розвитку туризму, забезпечуючи сприятливі умови для його розвитку. Деякі відомі організації в цій сфері включають Економічну та Соціальну Раду ООН (ECOSOC), Організацію Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО), Міжнародну організацію праці (МОП), Всесвітню організацію охорони здоров'я (ВООЗ) та кілька інших, кожен з яких сприяє структурованому зростанню туризму.

Розповсюдження та розширення обсягів і охоплення міжнародного туризму в поєднанні з динамічним розвитком глобальної індустрії туризму, що вивело її на ключову позицію у світовій економіці, спонукало до створення міжнародних туристичних організацій. Цей генезис сягає перших десятиліть 20-го століття, кульмінацією якого стала велика мережа з понад 200

глобальних, континентальних і регіональних туристичних організацій, що охоплюють різні рівні компетенції та функціональності. Ці організації – асамблеї, спілки, асоціації, агентства, федерації, конфедерації, комітети, фонди, ради, центри, бюро та інститути – були створені для регулювання та управління туризмом і подорожами.

Найбільшою міжнародною організацією в галузі туризму є Всесвітня туристична організація (ВТО), створена організація в 1975 році і по сьогоднішній день об'єднує понад 158 держав і територій. Всесвітня туристична організація розробляє стандарти та рекомендації в сфері туризму, сприяє розвитку міжнародного співробітництва, допомагає країнам у розвитку туристичної галузі.

Міжнародні організації відіграють важливу роль у розвитку туризму в Україні та світі. Вони сприяють, насамперед:

- розвитку міжнародного туризму. Міжнародні організації розробляють проекти і програми, які спрямовуються на розвиток міжнародного туризму, а також допомагають сприяти обміну досвідом між країнами у сфері туризму;

- регулюванню міжнародного туризму. Міжнародні організації створюють стандарти і правила, які регулюють міжнародний туризм і сприяють захисту інтересів туристів та туристичних підприємств;

- співробітництву між країнами у галузі туризму. Міжнародні організації допомагають міжнародній співпраці у туристичній сфері, це є важливим чинником для розвитку цієї галузі.

Для України міжнародні організації грають особливо важливу роль, тому що країна тільки розпочинає розвивати свій туристичний потенціал, тому міжнародні організації допомагають Україні:

- розробити ефективну туристичну політику. Міжнародні організації надають Україні консультації і допомогу в розробці стратегії розвитку туризму, а також сприяють залученню інвестицій;

- удосконалити стан туристичної інфраструктури. Міжнародні організації допомагають поліпшити стан готельної, транспортної та іншої туристичної інфраструктури;

- розширити доступність туристичних ресурсів. Міжнародні організації сприяють розвитку туризму в регіонах України, а також допомагають популяризувати українські туристичні продукти на міжнародному рівні.

Отже, міжнародні організації мають великий вплив на розвиток туристичного бізнесу, сприяють його зростанню і розвитку. Вони гарантують міжнародну співпрацю у туристичній сфері, розробляють стандарти і правила, які сприяють підвищенню якості туристичних послуг і забезпеченню безпеки туристів, а також поширюють принципи сталого розвитку туризму.

Список використаних джерел:

1. Семенов В. Ф., Герасименко В. Г., Горбань Г. П., Богадьорова Л. М. Управління регіональним розвитком туризму: навч. посіб. Одеса: Одеський державний економічний університет, 2011. 225 с.

2. Капрусь О. В. Основні напрями діяльності Всесвітньої туристичної організації в контексті сприяння сталому розвитку туризму. *Гілея*. 2013. №78. С. 369-373.

3. Торяник В. М., Сардак С. Е., Джинджоян В. В. Туризмологія: підручник. Д. : ДГУ – «Інновація», 2022. 306 с.

Жаковська Владислава Дмитрівна

здобувач вищої освіти

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Тесленко Тетяна Вікторівна

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри туристичного та

готельно-ресторанного бізнесу

Дніпровського гуманітарного університету

ТУРИСТИЧНА ІНДУСТРІЯ ЄВРОПИ: ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Туризм в Європі є одним з найпоширеніших явищ віддавна. Безумовно, що тут дійсно є на що подивитися за умови того, що Європа в ХХ ст. практично зберегла усі пам'ятки архітектури, сакрального мистецтва, історично-культурної спадщини, щоб нащадки змогли за рахунок туристичного бізнесу піднімати на новий якісний рівень економіку багатьох держав. Необхідно акцентувати, що за науковці рекреаційні ресурси поділяють на дві основні групи: природні та історико-культурні [1].

В історико-культурні рекреаційні ресурси включають такі:

– місця, пов'язані з життям та діяльністю видатних історичних особистостей,

– території, де збереглися яскраво виражені етнографічні особливості,

– культові споруди, музеї, картинні галереї, пам'ятки історії, архітектури, археології тощо.

Всі ці рекреаційні ресурси залучають людей із задоволення їх духовних потреб і здатні задовольнити спрагу пізнання, зміни довкілля для психофізіологічного відновлення особистості.

До природно-рекреаційних ресурсів відносяться природні та природно-антропогенні геосистеми, природні об'єкти, явища та процеси, які мають внутрішні та зовнішні властивості та характерні риси для організації сезонної